

Til lands, til vands og i luften ... ugebrev 6, 3. juli 2005

"Det er jeg ikk' med i, det der! Jeg er kun med i det der Gæt En Vind ... eller det ..." som Monrad og Rislunds figur, "Henriksen, Ølby Lyng", sagde en gang. Vanvittigt, kan man mene, men ikke desto mindre en konkurrence på linje med de væddemål, der indgås på ZERO Zackenberg i disse måneder!

Lige for tiden er spændingen høj! Hvornår går isen på Young Sund? Med andre ord, hvornår kan der sejles herfra til Daneborg? Personligt har jeg satset på 7. juli - en dag før sidste år. Men smeltningen går stærkt, og sejren kan gå til hvilken side som helst!

Hvad har ugen ellers budt på? Udsættelser og tåge, kan man kort svare - og så lidt flere myg. Line Kyhn og Toke Høie har en stor oksetælle tur ("til lands"), der skal gås i fint vejr. Den er ikke gået endnu, pga. lavthængende skyer - og til tider tåge. Lørdag begyndte det dog at lysne hen ad frokosttid, og dagen sluttede af med høj sol og glade smil i hele lejren! Alle fingre krydses for flot vejr søndag, så de to kan få gået den knap 35 kilometer lange tur.

Logistikerne har haft travlt - boren, banken, pumpen ... og det er her "til vands" kommer ind i billedet! Zackenberg-armadaen er nemlig taget frem og prøvepumpet. En Zodiac og en Suzumar, så folk kan fragtes rundt på fjorden i det omfang det er påkrævet.

Det er nævnt før, og det vil sikkert blive nævnt igen, for vi spiser altså særdeles godt her på stedet! Politiken burde sende en anmelder! Eller Grønlandsposten. Og desserterne! Uha, desserterne ... kalorietætte forførrerker!

"I luften!", sidder I og tænker. "Han fabler om alt muligt andet! Kom til sagen! Hvad med fuglene?" Bevares, vi skal da have fuglene med!

De rødstrubede lommer har det svært; polarrævene er hårde ved deres reder. Den, vi havde i Gadekæret, røg relativt hurtigt, men den anden rede i dalen ser ud til at klare sig. Gæslingerne er begyndt at vise sig i gåse-området. Ikke det store antal endnu, men i hvert fald 5 familier er set indtil nu. Det er bramgæssene. Det er vanskeligt at sige med de kortnæbbede gæs, men mindst to par har holdt til i undersøgelsesområdet. Mon ikke de i det mindste har forsøgt sig?

Havlitterne er her - og det ser ud til der er i hvert fald er en rede, sikkert flere. Edderfuglene og konge-edderfuglene har vi også set en del af, men endnu ikke konstateret ynglende. De små kjoever har æg - de af dem, der yngler i år. Klækningen begynder i næste uge. Det ser ud til at gråmågerne yngler her igen i år. Jeg tror endda, der er to par.

Vadefuglene har voldt mig meget besvær. De har ikke just samarbejdet. Jeg har ikke fundet nær så mange reder og kuld, som det har været normen her de senere år. Sæsonen er jo langt fra slut, så jeg kan nå at indhente en del. Spændende har det dog været - og er! Det er nemlig en af de mest spændende og fascinerende grupper af fugle. Og så er de hyggelige! De almindelige ryler (som ikke er særligt almindelige derhjemme længere!) har en masse små lyde, de bruger i alle mulige sammenhænge, ligesådan med sandløberen. Pludren og småsnakken, kan det minde om.

Jeg tror der er færre ynglende af de fleste vadefugle i år end de tidligere år, men nu må vi se hvordan resten af sæsonen forløber. Udover almindelig ryle, sandløber og stenvender, der er prioriteringsarterne, har vi jo også islandsk ryle, som så flot pryder kantlyngbælterne oppe af bjergsiderne. Stor præstekrave er der også, især på de tørre grusede arealer. Desuden har vi odinshøns - oven i købet en rede - og senest er et par thorshøns set ved en dam i dalen. Og så lige for at slå det fast: jeg fik et nyt kryds, da vi tidligere på ugen havde en hvidrygget ryle ved Klimastationen.

Charlotte Sigsgaard og diverse følgesvende møder ind i mellem fjeldryperne oppe ved Nansenblokken på Zackenbergfjeldet. Hunnen er nu helt i sin brune sommerdragt, og hannen godt på vej.

Ravnene er i nærheden. Vi ser dem jævnligt gennem dalen og hører deres grove stemmer. Jeg arbejder med en lille teori om, at dalen er delt mellem to, måske tre, par. Spændingen på dén lille appetitvækker, må I få afsløret, når I læser årsrapporten for 2005!

Snespurvene synger og holder humøret højt hos alle - og så vimser de rundt i hele området. Og æg har de også. Blandt andet i en af de tønder, der holder wiren til elv-overgangen. Så er der vist kun én art tilbage, nemlig hvidsisken, som vi ser lidt til ind i mellem. Den flyver som regel bare over os og giver et par små pip inden den forsvinder ud af syne. Men de er her!

Det var ordene denne uge! Holdet heroppe fortsætter arbejdet med vadefugle, hessiantelte, Argo, moskusokser, stiksav, jordspyd, fennikel, VHF-radioer, chokolade og hvad vi ellers bruger heroppe. "Jeg tror det bli'r en dejlig sommer", som de sang engang rundt på de københavnske kollegier.

Out Zackenberg,

/Jannik Hansen, fuglemand